

at hvad Dret ikke hører, det Hjertet ikke rører. Derfor mener jeg, at det altid var heldigere, at der ved dette specielle Tilfælde gjordes en Forandring i dette Punkt af Loven. Maaſke der da kunde spares ved Bygningen af Kirken baade Tilſtud fra Staten og fra andre Steder. Naar en ſaadan Indretning indførtes, vilde der maaſke ſtrømme Mange til fra alle Sider. Efter hvad det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) oplyſte, ſkal Kirkeſeerne have Syn og Sands for, hvad der er godt og billigt. Jeg tvivler altsaa ikke om, at naar der viſer ſig Trang til en større Plads i Kirken, vil han ganſke af ſig ſelv uden Tvang indføre bedre Pladſer i Kirken. Jeg har kun villet henlede den ærede Miniſters Opmærſomhed herpaa. Jeg tvivler intet Dieblit om, at hvis den høie Regjering fremkom med et ſaadant Forſlag, ſaa vilde det viſtnok finde almindelig Billigtſe her i Thinget. Dette angaaende Forſlaget under Nr. 18. — Dernæſt vilde jeg gjerne ſige et Par Ord om det af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ſte Valgkreds (Winther) ſtillede Forſlag. Det er jo det høie Thing beſkjendt, at jeg ikke har ſet det Store, Dploſtende og Høitidelige i det kongelige Theater, ſom ſaamange af dette Things ærede Medlemmer have ſet dert, og af den Grund har jeg heller ikke været med til at gaa i Spidsen for at bevilge ſtore Summer til Theatret. Jeg mener imidlertid, at, naar vi engang ere komne ind paa dette ſemaarige Tilſtud, ſaa er det det Heldigſte, at blive ſtaaende derved, ſaa meget mere, ſom flere ærede Medlemmer for ikke lang Tid ſiden i høie Toner udtalte — for at ingen Miſforſtaeſe ſkal opſtaa, ſkal jeg ſige, at jeg ſigter til, hvad der foregik ved Behandlingen af Lovforſlaget om at udsætte Bygningen af de veſtydſke Baner — at det ikke vilde være rigtigt at gjøre Forandring i, hvad Things ſ Flertal engang havde vedtaget. Det dreier ſig tilmed her kun om 20,000 Rd. aarligt — om det nu er en Dmpoſtering af en Kaſſebeholdning eller Slight, ſkal jeg ikke her komme ind paa — medens det i det andet Tilfælde gjaldt noget langt Betydeligere, og jeg kan derfor ikke ſe, at det er rigtigt, naar et Flertal i Thinget for ikke mange

Dage ſiden gik i den Retning, jeg før antydede, ſaa idag at gaa i en modsat Retning. Jeg agter derfor at ſtemme mod det ærede Medlems Forſlag.

S. C. D. Müller: I det jeg ganſke ſkal ſlutte mig til min tidligere Modſtander i Bibelsagen, det ærede Medlem for Viborg Amts 1ſte Valgkreds (Chr. Jensen), i hans nærværende Udtaleſe med Henſyn til Duſket om, at den nye Udgave ved den Ordning, der er Udſigt til, kan blive tilfredsſtillende, ſkal jeg blot reise fra min Side en Oppoſition imod en Udtaleſe, ſom findes i en i Betænkningen aftrykt Skrivelse. Jeg ſigter nemlig til den Sætning, hvor Vaiſenhusdirektionen hævder, at Vaiſenhuset aldrig kunde komme til at afſtaa ſit Privilegium uden imod Erſtattung for ſamme. Jeg tillod mig allerede iſjor at reise en motiveret Oppoſition imod Vaiſenhusbeſtyrelſens Formening om denne Ting, paa Grund af lignende Udtryk, ſom den havde brugt, i en Skrivelse til det britiſke Bibeliſtkab. Som jeg ved Finantslovens 2den Behandling iſjor udtalte, tror jeg nemlig, at det er en aldeles forkert Anſkuelse, naar Vaiſenhusets Beſtyrelſe nogensinde kan tænke paa at ſaae dette Privilegium betalt; thi Privilegiet er ikke blevet henlagt til Vaiſenhuset ſom en Indtægt, og Vaiſenhuset er heller ikke fra først af bragt i nogen beſtemt Forbindelse med Privilegiet, men begge, baade Privilegiet og Vaiſenhuset, have fra først af begge været underlagt og ſorteret under en tredie Anſtalt, ſom i Tidens Løb er bortfalden, nemlig det danſke Miſſionskollegium. Vaiſenhuset fik ad denne Vej Privilegiet, oprindeligt aabenbart ikke fordi det ſkulde tjene derved, men for at man kunde ſtaffe billige og tjenlige Bibler for Fattigfolk her i Landet. Det Inſtitut altsaa, jeg ſigtede til, var, ſom jeg iſjor udtalte og her i Hovedpunkterne blot ſkal gjentage, Miſſionskollegiet, ſom oprettedes 1714, og ſom i 1715 fik et Paalæg om at aflordere med en egen Bogtrykker for at ſtaffe billige Bibler, fordi den, der hidtil havde beſørget den udgivet, beſørgede det ſaa daarligt baade med Henſyn til Udgivelsen og med Henſyn til Korrektheden. Da Vaiſenhuset blev oprettet i 1727, blev ogsaa det henlagt under